

ΜΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ελληνική Πολεμική
Αεροπορία

by Bernadette Scott
μετάφραση στα Ελληνικά Anna Δαραση

Mr. Goodies

ΜΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ζωή του Σπύρου-Πήτερ Γούδα είναι πλούσια σε δράση και γεγονότα.

Η ιστορία που ακολουθεί αναφέρεται σε ένα γεγονός που συνέβη το 1964.

Εσείς που έχετε διαβάσει την βιογραφία του, με τίτλο «Ο ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ», θα γνωρίζετε ότι ο Σπύρος και η κοπέλα που διατηρούσε μαζί της δεσμό για 6 χρόνια χώρισαν.

Ο ίδιος ποτέ δεν είπε τίνας σφάλμα ήταν και γιατί χώρισαν.

Όμως, το γεγονός τον συνεκλόνησε μέχρι που αρώστησε από κατάθλιψη.

Οι φίλοι του έκαναν τα πάντα να τον απεγκλωβίσουν από τον ψυχικό μαρασμό, αλλά δεν τα κατάφεραν. Ο Σπύρος-Πήτερ υπηρετούσε στην Ελληνική Βασιλική - όπως ονομάζονταν τότε - Αεροπορία, στην βάση της Ελευσίνιας.

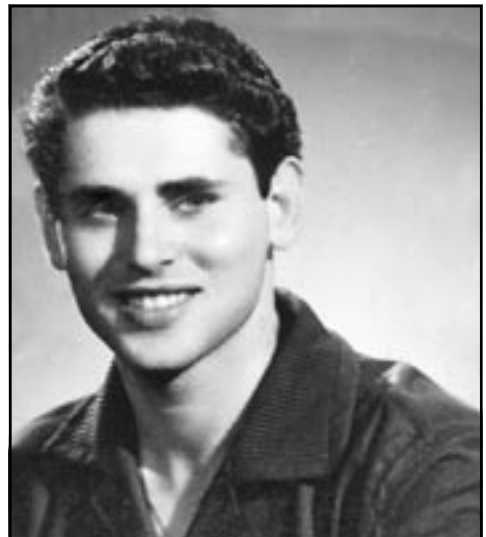
Ποτέ δεν ήθελε να φύγει από την Αεροπορική Βάση. Αν και συχνά του εχορηγείτο άδεια εξόδου, εκείνος προτιμούσε να εργάζεται στις επισκευές και την συντήρηση των αεροσκαφών και να μαθαίνει όλο και περισσότερο γι' αυτά.

Και ο λόγος που αρνιόταν αυτές τις εξόδους, ήταν ότι δεν τον συγκινούσε τίποτα πλέον έξω από το στρατόπεδο. Συνήθως πιστεύεται ότι όταν τελειώνει η σχέση ενός ζευγαριού, η θηλυκή πλευρά είναι εκείνη που υποφέρει περισσότερο. Πολλοί άνθρωποι δεν μπορούν να καταλάβουν, ότι αρκετές φορές ο άνδρας υποφέρει περισσότερο με συμπτώματα που επιφέρουν ανορεξία, έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους ανθρώπους και γενικά απομάκρυνση από όλους και όλα, καταλήγοντας στην απομόνωση.

Δεν είναι κάτι για το οποίο μπορείς να επευθυνθείς στον γιατρό και με μια συνταγή να θεραπευθείς. Μόνο ο χρόνος γιατρεύει τέτοιες πληγές.

Πρέπει εδώ να πούμε, ότι εκείνη την εποχή ο Σπύρος Γούδας ήταν ένας από τους ωραιότερους άνδρες στην Ελλάδα, με άψογο αθλητικό παράστημα και πολλά

κορίτσια στην κυριολεξία έπεφταν
στα πόδια του.

Μετά από πολλές άκαρπες προσπάθειες φίλων και συναδέλφων του, τελικά πείστηκε να βγει για λίγο από την Αεροπορική Βάση. Και ήταν τότε το Ελληνικό Πάσχα, η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης, που όλοι οι Έλληνες γιορτάζουν με ιδιαίτερες προετοιμασίες για πλούσιο φαγοπότι και όχι μόνο.

Η ιστορία της Ελλάδας χρονολογείται πριν από τον Χριστιανισμό. Οι Έλληνες ασπάστηκαν την Χριστιανική πίστη καθώς και άλλες χώρες, όπως: η Φιλανδία, η Κύπρος, η Ρουμανία, καθώς και περιοχές της Αλβανίας, της Ρωσσίας, της Γιουγκοσλαβίας, της Βουλγαρίας και άλλες. Το Πάσχα είναι η πιο λαμπρή γιορτή που φέρνει πιο κοντά την οικογένεια και τους φίλους. Οι Καθολικοί γιορτάζουν εξ΄ ίσου πανηγυρικά το Πάσχα.

Σε όλη την Ελλάδα, όλες οι μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας πριν από το Πάσχα γιορτάζονται με ιδιαίτερη κατανύξη.

Οι προετοιμασίες για την Ανάσταση αρχίζουν την Μεγάλη Πέμπτη.

Την Μεγάλη Παρασκευή κορυφώνεται το θείο δράμα με την αποκαθήλωση και την ταφή του Θεανθρώπου.

Είναι η μέρα του μεγάλου πένθους, γι' αυτό οι Ελληνίδες νοικοκυρές δεν κάνουν τίποτα εκείνη την ημέρα, ούτε μαγειρεύουν.

Όλοι πηγαίνουν στην εκκλησία στον
Επιτάφιο που στολίζουν με άνθη.

Το Μεγάλο Σάββατο το πρωϊ γίνονται οι προετοιμασίες για το γεύμα μετά την Ανάσταση, όπου κυριαρχεί η μαγειρίτσα, ένα είδος σούπας που γίνεται με ψιλοκομμένα κομματάκια εντόσθια σε συνδυασμό με διάφορα χορταρικά.

Λίγο πριν τα μεσάνυχτα, οι πιστοί συγκεντρώνονται στην εκκλησία κρατώντας λαμπάδες για να πάρουν το άγιο φως από τον ιερέα ο οποίος αναγγέλει την Ανάσταση, με το Χριστός Ανέστη.

Τότε οι πιστοί με αναμένα τα κεριά, ασπάζονται ο ένας τον άλλο με το φιλί της αγάπης. Όταν φτάνουν στο σπίτι με το άγιο φως στην λαμπάδα, κάνουν το σχήμα του σταυρού στην είσοδο του σπιτιού για προστασία.

Όταν τελικά καθίσουν για το γεύμα της Ανάστασης, αρχίζουν με το τσουγκρισμα των κόκκινων αγωγών, που οι νοικοκυρές έχουν βάψει από την μεγάλη Πέμπτη.

Το πρωϊ της Κυριακής του Πάσχα σχεδόν σε όλη την Ελλάδα ετοιμάζουν ολόκληρο αρνί που ψήνουν στη σουβλά. Η γιορτινή ατμόσφαιρα επικρατεί παντού, οι άνθρωποι τρώνε – πίνουν – χορεύουν – γλεντούν μέχρι αργά τη νύχτα. Η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα γιορτάζονται με μεγάλη πίστη και κατανύξη.

Ήταν Κυριακή του Πάσχα, που ο Σπύρος καλέστηκε από τους φίλους του να γιορτάσει μαζί τους στην Λειβαδιά, μια περιοχή περίπου 130 χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Αθήνας.

Εκεί το ψήσιμο του αρνιού αρχίζει στις 4 το πρωϊ.

Όλη η Ελλάδα γνώριζε για το έθιμο κι έτσι πολλοί μαζεύτηκαν εκεί για να δοκιμάσουν ψητά αρνιά και άλλες νοστιμιές, όπως: ταραμοσαλάτα, τζατζίκι, διάφορα ορεκτικά και χορταρικά.
Και φυσικά όλα αυτά δωρεάν.

Ήταν ευχαρίστηση του οικοδεσπότη να δίνει στους περαστικούς να δοκιμάσουν το ψητό αρνί του, με την ελπίδα ότι το δικό του θα ήταν το πιο νόστιμο.

Ο Σπύρος- Πήτερ ήταν στην παρέα του διοργανωτή του γλεντιού, του Σπύρου Δεληλάμπρου, ο οποίος είχε προσκαλέσει τους φίλους του μαζί με τις κοπέλες τους καθώς και μέλη της οικογένειας.

Όλα πήγαιναν θαυμάσια στη γιορτή, με τους ανθρώπους να δοκιμάζουν τους μεζέδες και να χαίρονται.

Και ο Σπύρος-Πήτερ φαινόταν σαν να είχε βρει τον εαυτό του πάλι.

Κατά το απόγευμα, όταν πια η γιορτή του φαγητού έφτανε στο τέλος, όλοι άρχισαν να κατευθύνονται στην αρένα για χορό και άλλες εκδηλώσεις.

Όμως τότε, ο Σπύρος-Πήτερ ένοιωσε ένα κύμα θλίψης και είπε στον φίλο του Σ. Δεληλάμπρο ότι ήθελε να γυρίσει στην Αεροπορική Βάση.

Τότε, ο φίλος του προσπάθησε να τον πείσει να μείνει, αλλά ο Σπύρος-Πήτερ του είπε ότι δεν ήταν σε καλή διάθεση. Τότε, μετά από σκέψη και συζήτηση με τους υπόλοιπους, ο Δεληλάμπρος του είπε ότι αν δεν ακολουθούσε, ούτε η παρέα θα έμενε. Έτσι και έγινε και επέστρεψαν όλοι στην Αθήνα.

Η παρέα κατέληξε σε μια μεγάλη ταβέρνα στην Πλάκα, στους πρόποδες

της Ακρόπολης. Το κέντρο ήταν γεμάτο με ανθρώπους που γλεντούσαν.

Εκεί ζήτησαν από τον Σπύρο-Πήτερ να παίξει μερικά μουσικά κομμάτια με την φουσαρμόνικά του.

Μέχρι εκείνη την ώρα είχε καταναλώσει αρκετά ποτήρια κρασί και στο τέλος της βραδιάς, όλοι γνώριζαν γιατί ήταν βυθισμένος στη θλίψη.

Αρκετές κοπέλες του είχαν ζητήσει ανοιχτά να τον συντροφεύσουν. Όμως εκείνος, παρά το αλκοόλ που είχε καταναλώσει, ήξερε ότι έπρεπε να επιστρέψει στην Αεροπορική Βάση.

Ο Σ. Δεληλάμπρος που είχε προσπαθήσει να ανεβάσει το κέφι του και το ηθικό του, ανέθεσε σε μία από τις κοπέλες να τον συνοδεύσει στη βάση του ασφαλή και να επιστρέψει στην ταβέρνα με ταξί.

Αυτό έγινε, γιατί οι περισσότεροι της παρέας είχαν πιει αρκετά. Από την πλευρά του ο Σπύρος- Πήτερ, ούτε που κατάλαβε την παρουσία της κοπέλας.

Την επόμενη, όταν ζύπνησε βρήκε στο πορτοφόλι του 50 δραχμές και ένα σημείωμα από τον Σπύρο Δεληλάμπρο. Γι' αυτή την χειρονομία του φίλου, ο Σπύρος- Πήτερ αισθάνθηκε βαθειά υποχρέωση.

Σπύρος Δεληλάμπρος 1964

Τα χρήματα βέβαια δεν ήταν πολλά, αρκετά όμως για ν' αγοράσει 5 πακέτα τσιγάρα. Αισθάνθηκε δε πολύ ένοχος για όλη αυτή την κατάσταση που δημιούργησε στον Σπύρο Δεληλάμπρο, που πήρε όλη την παρέα από το γλέντι που είχαν οργανώσει στην αρένα.

Αυτή η στιγμή ήταν σημαδιακή για τη ζωή του και ξαναβρήκε τον εαυτό του.

Θα είναι πάντα υποχρεωμένος στον Σ. Δεληλάμπρο και σ' όλη την παρέα για την καλοσύνη και την κατανόηση που έδειξαν εκείνη την Πασχαλινή ημέρα.

Πολλοί δεν θα μπορούσαν ίσως να καταλάβουν την λεπτή γραμμή που περπάτησε ο Σπύρος στον δρόμο προς την αρένα. Απ' ό,τι κατάλαβα, ήταν μια περίπτωση ζωής και θανάτου.

Ο Πήτερ και ο Δεληλάμπρος παρέμειναν φίλοι για όλα αυτά τα χρόνια κι ενώ δεν είχαν την ευκαιρία να συναντηθούν για 40 χρόνια, τελικά συναντήθηκαν όταν ο Σπύρος πήγε στην Ελλάδα για την κηδεία του αδελφού του Νίκου στην Αθήνα το 2005. Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι ήταν μια πικρή-γλυκειά συνάντηση.

Ασφαλώς αυτή η ιστορία διαδραματίστηκε περίπου μισό αιώνα πριν και πολλοί ίσως θ' αναρωτηθούν ποια είναι η σπουδαιότητα αυτής της ιστορίας.

Σαν μέλος της ομάδας των συγγραφέων που έγραψαν τη βιογραφία του Σπύρου- Πήτερ Γούδα, με τίτλο «Ίμιγκραντ», που στα Ελληνικά θα πει ο Μετανάστης, πάντα ήμουν εγώ αυτή που έκανα τις περισσότερες ερωτήσεις, με αποτέλεσμα να πάρω απαντήσεις και να διαμορφώσω μία τελείως διαφορετική εικόνα από τον άνθρωπο πίσω από την επωνυμία, τον

άνθρωπο με τις επιχειρήσεις κλπ.

Αλλά την ανθρώπινη και ευαίσθητη πλευρά του.

Ο Σπύρος-Πήτερ Γούδας είναι ένας πολυμήχανος άνθρωπος που έχει υπερπηδήσει πολύ δύσκολες καταστάσεις, για να φτάσει στο σημείο που είναι σήμερα.

Μερικοί ίσως τον θαυμάζουν, άλλοι τον αγαπούν ή τον εχθρεύονται, άλλοι τον ζηλεύουν και άλλοι ίσως τον θεωρούν έναν πολύ τυχερό άνθρωπο. Η πραγματικότητα όμως, παραμένει ότι δεν γεννήθηκε με το χρυσό κουτάλι στο στόμα.

Έχει δουλέψει πάρα πολύ σκληρά για να αποκτήσει και να διατηρήσει ό,τι έχει καταφέρει μέχρι σήμερα.

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πήτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνων, ομοιομάτων, ελόγων, ονομάτων και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας.

Copyright © 2008 by Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

Πολλοί ίσως, θα βρείτε ένα κομμάτι από τον εαυτό σας διαβάζοντας αυτό το βιβλιαράκι, με τίτλο «Μια Πασχαλινή ιστορία» και ίσως, να καταλαβαίνετε ότι όταν κάποιος δεν έχει πουθενά να στραφεί για βοήθεια ή συμβουλή και δεν υπάρχει ούτε ίχνος ελπίδας, παρ' όλα αυτά όμως, υπάρχει φως σωτηρίας.

Πάντα υπάρχει ένα άλλο Πάσχα που θα έλθει.

Το τι με έκανε να σκεφθώ και να γράψω αυτό το βιβλιαράκι, είναι να δείξω την αξία μιας πραγματικής φιλίας και τα θαύματα που μπορεί να προκαλέσει.

Για τον Σπύρο-Πήτερ Γούδα, η φιλία, η καλοσύνη και η κατανόηση του Σπύρου Δεληγάμπρου σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση, ποτέ, μα ποτέ δεν θα ξεχαστεί.

Ήταν ίσως, η πιο σπουδαία καμπή της ζωής του.

Με εκτίμηση

Bernadette Scott

www.goudasfoods.com
www.flyermall.com

0 65349 00975 6